

אהרן שבתאי מתוך ההרצאה הראשונה

ט"ו. כלים וידידים

222

בין
כלי התפירה

נמצאו

כלי הגזירה

ובין כלי

הגזירה

כלי הגזימה

223

מכלי הגזימה

אין מהלך

של יום אחד

אל

שק הפסלת

224

ובין

מקום הפסלת

למקום העגונה

מבדיל

זקנו של המתבדח

225

ומבחינת הזקן

תפלה ההתלבטות

בין

אחורי סוסים

לבין

דדי יעלים

226

אדם לא

ישב בקיסריה

אך ורק

משום שהשונית

דומה

לגבחתו של בן גוריון

227

ע"פ ההגיון

בצפון

שוק הערשים

ואם תדרים

ימצאו

ממגורות הפולים

228

השועל העליון

ישקוף

מבעד לסדקים

ואלו

השועל הקודר

ימנה (בגדר)

את היתדות

229

בחרף

אתידד עם הפחמי

ובקניץ

(עונה בה נבעים סדקים)

עם הפחח

230

באותה מידה

אתידד

עם התנר -

בחרף

ועם

הצנר - בקניץ

231

עם חמר -

במעלה הגבעה

ובשיקרו בדרךנו

הלסטים -

עם נשק

232

לבלן

אשתעבד — במרחץ

וכשאזדקק לאבף

אחניף לבורסקאי

233

בבשמים

לא תחלה

את פניה

של האש

234

דעתו

של החמור

לא תצטלל

(עליו)

אם יגש לו

רמון לאכילה

235

פיתה

של הזונה

מרחת יותר

אך

ערות הבתולה

(שהיא צרה)

היטב מלפפת

את הפין

236

נערה

שמנה במשתך

תביא כסופים

לעצמות

הכתף והאחורים

(של הכחושה)

237

נערה

תענה את פניה

אך הזקנה

תשכך

את הכאב

כשתגע

במפסעתך המיוצת

238

קירנוס,

כשהקר טורד

קיום ושרף

את ארגוןך

239

ברם אם

תפשפש במעמקי הארגון

יתלהטו

תנוכי אונךך

240

טפת

זין בקלב

כמוה כטפת

קלב ביין

וטפת קלב ביין

רחוקה מטפת

זין בקלב

241

קמצוץ מלח

בקפסת הסכר

לא יקרב

מלח לסכר

242

הזין

אינו לדבורה

והעסה

אינה לעורב

243

הבריה

איננה לדג

והחזיר

לא יתענג

על כרכשתו

244

התרנגול

מואס בקליל

אך הגמל

עושה שמוש

בדבשתו

245

חנוני

בן חמשים

יודע

שהשטר מסריח

והארנק מתבלה

246

כשבעל היקב

פושט רגל

נבנית

סדנה

משכללת

למלכודות עכברים

247

בשמחיר
החמאה מאמיר
מחיר משי
ממזודותיו
של הרוכל

248

בשאיין
דורש למקצועה
בטל
גם הצרך
באסל ובדללים

249

בשהמשאבה בטלה
מתחצף העכבר
וחודר
למלונה ריקה

250

בשהמשאבה שובתת
ממתינה
באפס מעשה
גם השאיבה

ט"ז. הספר הקרוע

251

הספר הקרוע
מצנה
לקנות חדש
או
לכתוב אחר

252

וכשהמגבת קרועה
אתה נזכר

253

בשהחדר טחוב
בחרוק שניים

אכל

פת חמה

254

בשהדלי נקוב
מוטב לזכר

שבקיץ

מתבטל המגף

255

בשהוילון מרוט
קירנוס
אל תתבעס

ותנפץ

במרפקך שמשוה

256

קירנוס,
את התבשיל שהקדחת
אתה מתבבל
באמרים יפים

257

קירנוס,
בשהגדר שבורה
אתה
מדמה בלבך
שהעולם התרוקן

258

קירנוס,
צמיג חדש
לא יושיע
אדם
שאסלתו דולפת

259

קירנוס,
חכמה אינה דולפת
גם אם
התרמיל

מנאב בכברה

260

קירנוס,
ראה את עצמך
כמי שנגנב
ממנו הכל

וכמי שמחזיק
בסחורה גנובה

261

או:
כמי שנגנב רכשו
וכמי
שרכשו גנוב

262

כִּי, קִירְנוּס,

מִנֶּעַ

יוֹם וְלֵילָה

מִשְׁמַע אַחֲדוּת

הַנֶּגֶב וְהַגּוֹנֵב

263

לְפֹדִינֵג

הָעוֹלָה עַל גְּדוּתָיו

תָּמִיד

יִמְצָא מִשְׁטָח

וְתָמִיד

תִּמְצָא לְשׁוֹן

264

אִם תִּקְמַט

אֶת פְּתִיל הַבְּרוֹזֶל

שְׁמֹאלָה

תִּתְקַמַּט

מִחֲצִיתוֹ יִמְיָנָה

265

וְלַחֲתוּךְ

סְלִית מִגֶּף אַחֵר

מִשְׁמַע

לְגֹזֹר בְּשָׁלָה

עַל

מִגֶּף אַחֵר

266

כִּשְׁהַמְזוֹרֵן מִרְפֵּט

אֶתָּה

מִתְנַחֵם בְּכֶךְ

שֶׁהָשָׁעִיר

267

צִמְחִים רִיחָנִיִּים

מִשְׁגָּרִים אָדָם

לְבֹדֵק אִם

נִגְנֵב סִבּוֹן

מִמִּגְרַת הַגְּרָבִים

268

עַל

כִּירִים מוֹזְהָמִים

נִתֵּן

לְהַצִּיב תְּמוּנָה

שֶׁל

פְּרֹנָה מִצְחִצְחַת

269

גַּם אִם שְׁתִּיתָ

עֲבִיט מֶרֶק

עֲדִין

אִין קוֹשְׁרִים כְּתָרִים

לְכִשְׁיֹרוֹת וְכְרוֹתָךְ

270

הַמִּלְגּוֹ

מִתְנַשֵּׂא עַל הַחֶצֶץ

הַחֶצֶץ מִתְנַהֵר

לְפָנַי

יִרְקֵת הַחֲמוֹר

271

אִשָּׁה

שֶׁחֲמִיצָתָהּ מִצְטִינָת

עֲדִין

אִין עֲקָבִיָּה

פְּטוּרִים

מִן הַיָּבֵשׁ

272

קִירְנוּס, בְּמִדּוּרָה

תִּרְחִיק

אֶת הַחֶשֶׁךְ

וְתִקְרַב

אֶת הַפִּיחַ

273

קִירְנוּס

כְּשֶׁאֲתָה מוֹזֵג

הַדֶּק

אֶת הַמִּכְסָּה

לְכָל

תִּצְרַב בְּאֵדִים

274

קָרַע מֵאַחֹר

מִעוֹרֵר גַּחוֹךְ

קָרַע מִלְפָּנַיִם

מֵעִיד

עַל הַפִּילוֹסוֹפִיָּה

י"ז. מתנות

284
לזקנה
שמטתה צוננת
נתתי
כלכלב שוכב
285
סנדלר ממילטוס
יתקין
מוט נך
לשעשע
את הנרתיק
286
ולמר
את בנך
להפיק נהב
מחבטת
מקל באחוריו
287
כשאתה
נותן מטה
אינך אומר
"קח
את בולי העץ"
288
וכשאתה קונה
שמיכה
אינך טוען
ששלמת עבור
פלומה
של פגרי אנוים

279
ואם
תתקל בשכן
תפיס אותו
בחפן
חומוס מבשל
280
לעוזרת
תתן אצעה
לבנה —
שעון ישן
לבעלה
חגורה או מגבעת
281
ואם
השיאה את בנה
קנה
מחטים לבלה
(או שני
תריסרי סכות)
282
ואל תביא
תריסר תורים
כשדי לתת
שקית גויבות
283
לעשיר
(המזמיני לשמחה)
אני
מלקט ומביא
חבילת קש

275
קירנוס
תן לנותן
את
קבלת מתנתו
ועל קבלת
נתינתך זו
הכר תורה
276
ילדים יתפתו
לחרצני משמש
זקנות
לכרית חרשה למחטיהן
277
לבתולה
ינתן סרט
וסרט
(בצבע אחר)
לסוסתו
של בעל הבית
278
כלב יסתפק
במנת עצמות
בעלו
ישמח לקבל
אבן צר

289

המתנה

איננה

מעגנת בשמוש

אלא באיזה

מופת למודי

290

מכונת תפירה

אינה תופרת

אלא אומרת

291

קראתי

שאלדר קוסי

מוצא

שהאדרת הנקובה

מתעלת

את הקר החוצה

292

מסקנה

כדי להתחמם

צריך

לנסח

את הקר

293

וכך הימים

מחלקים למעגנו

את

השור השחוט

לנתחים קטנים

294

(השור נאכל

מבלי

שתראה שאכן

אדם

בולע את השור)

295

קל נחמר -

השניות

אין בהן

נתחים

של שור מוחשי

296

אכל

קבלת את השור

ואתה

עומד בפתח

ומנפנף

בידך המשמנת

297

שהרי אינני

בטוח באכל

אלא בקול

האומר:

"קירנוס אכל!"

298

כשנתתי

נזם לנזימה

בכתה

על האלפס

שנעלה פטמה

299

ופטמה

מקנאה בנשיקות

שחלמה שהצמדתי

לאחוריה

של חלימה

י"ח. חשבון

300

בקן שבו

ארבעה תורים

חגלה

התישבה לדגר

301

בגלגל

שבו מקננת

חסידה אחת

בקרה

הקיקה המלסטמת

302

לחור

שאכלס עכבר

הצטרף

גם תיקן

303

ששה

עכברים שנתיתמו

לתקופת השנה

השלישו

את מספרם

304 (יצירת האדם א')

עבֵר

יוצר את החתול

החתול —

את הכלב

ומן הכלב

נגזר האדם

305 (יצירת האדם ב')

שאֵרית הַגִּמֶל

היא הַחֲמוֹר

מכַּפֶּלֶת הַחֲמוֹר —

הסוס

חֹזֶקֶת הַסּוֹס

היא הָאָדָם

306

מנה

את טפות הַגֶּשֶׁם

הכפל

בגבישי הַבֶּרֶד

ומִצָּא

מכֵּנֶה מִשְׁתָּף

עם

פְּתוּחֵי הַשֶּׁלֶג

307

שמוֹנֶה

עֲצֵי דוֹלֵב

מִצְטַנְפִּים בַּמִּגְרָשׁ

שֶׁהוּא מִרְנוּחַ מִדֵּי

לִשְׁלֹשׁ זְקֵנוֹת

308

לִשְׁלֹשׁ גְּרִיּוֹת

יֵשׁ

עֵין אַחַת

לִשְׁתֵּי נְעֻרוֹת —

אַרְבַּע

מַחְצִיּוֹת תַּחַת

309

גֶּרֶב

שֶׁנֶּקֶב אֲגוּדֵל יָמִין

עֵדִין תַּעֲלֹחַ,

קִירְנוֹס,

לֶאֱגוּדֵל

רֶגֶל שִׁמְאֵל

310

כִּשְׁאִתָּה

שׁוֹחֵק אֶת הַמוֹשֵׁק

אֵינְךָ

רוֹדֶה אֶת הַפֶּתַח

311

בַּחוּמֹת הָאֵבֶן

הַסֶּדֶק

הוּא חֶסְרוֹן

בְּגֵדֵי הַמִּרְשֶׁתָּה

הַסֶּדָקִים

הֵם יִתְרוֹן

312

אַתָּה

אוֹכֵל אֶת הַדָּג

אַךְ מִכֵּינֶן

שְׁאִינְךָ דָּג

אַתָּה

מִשְׁלִיךְ אֶת הַסִּנְפִּיר

313

אֶת הַסִּבְכָּן

לֹא

תִּבְדִּיל מִן הַקָּדָר

ע"פ בִּירְיוּתֶיךָ

שֶׁל בָּתוּ

314

וְאֵת בָּתוּ

לֹא תִבְדִּיל

מִבָּתוּ שֶׁל הַקָּדָר

אִם תִּשְׁוֶה

חֲשׂוֹק לִקְנָן

315

קִירְנוֹס, בַּחֲיִיךָ

אַתָּה

מִתְמִיד לַחֲבֵר

אֶת מֶה

שֶׁתִּדְרִיר מִתְחַסֵּר

316

לִרְצֹעַן

רְצוּעוֹת רַבּוֹת

בְּשַׁעֲהַ שְׁלִמְלֶךְ

מִלְכוּת אַחַת

317

בנוצות
של יונים

לא תקנה

ביצי יונים

318

ביצי יונים
לא

למדוד פרק

בנוצות

של יונים

319

עד שתמנה

את

שער הערנה

תאלץ לשוב

ולמנות אותו

320

וכשתמנה

את שער הערנה

תחכים

אך

לא תצעיר

321

קירנוס,

מי

שמתברך בזקנתו

אל

יתברך בצעירותו

322

קירנוס,

התברך בזקנתך

(אך ורק)

כשאתה משכיל

גם

להתברך בצעירותך

323

השרקרק

מותר על מפותית

והבולבול

אינו נזקק

כדי לשיר

לג רעפים

324

ארוחה משעממת

נתן

להכין על נקלה

משק פלפלים

325

עם שבעת האצבעונים

האם

לא ירשתי גם

שבעה

שקולים שונים?

326

והאם אין

טבעה של האצבע

(האחת —

זו של אמי)

שהיא

מיצרת הרבה שקולים?

327

הרבה

שקולים לשם מה?

האם לא

למען ירבו האצבעונים?

ואלה, האם לא

למען

האצבע האחת?

328

אך

האצבע היחידה

האם

יש לה פשר

מחוץ

לכנס שבעת האצבעונים?

329

ובעצם —

מה משקל האצבע

מעבר לאותם

שבעה שקולים?

330

האם האצבעון

עומד כמצטדק

(כהצטדקות)

לפני השקול?

י"ט. שאלות

331
האם השקול

נזקק
לכסות של בשר
שהיא האצבע?

332
האם האצבע

המתפשטת
בכל שקול ושקול

מחדש
גלומה בכל אצבעון
ואצבעון?

333
ונשוב לאצבעון.

האם נטית
לבו —

לאצבע.
או לשקול?

334
האין השקול

מתגונן
כנגד האצבעון

וקורא
לעזרת האצבע?

335
מאידך

האם לא למדנו

שהנמלט

נמלט במעגל?

336

(הינו)
מן האצבעון,
מן האצבע

ואף
נמלט מעצמו?

337
כלומר —

האצבע
יראה מן השקול
שהוא לדידה

מין
מבט מקפוא של מדונה?

338
ואולי הגזמתי —

אולי
אצבע שמחה

להתפרט
להתחלק להתפשט

לצאת — במובן מה —
מתוך עצמה?

339

מאידך
המלה הנרדפת 'פצול'

האינה נקלטת

בביקס אפוקליפטי

מתחת לחגורה?

340

האין
האצבעון הזה

איפא

תשובה
חמרנית מכערת?

341

אצבעון
האומר שבמקום

שבו
חל שבר בנפש

מיד (ממהרים)
ומתרגמים את החור לחפץ?

342

אם אנשקו
(את האצבעון)

אקדש
את הפצול

אך גם — כאלו —
אגב אותו?

343

האין
אותו בקע (מחפצן)

(בין)
האצבע לכבואותיה?

מנכסיה
של האצבע?

344

האם כך

נחנך אצבע. באמרנו:

"הזדקקי לראי!"

נפצי

את הראי?"

כ. גילוח הזקן

345

קירנוס,

לגלח זקן

הם להצמיח ההפך

את הזקן

346

מה טיב המשנאה

הנוצרת

בין

שני הזקנים?

347

האם מוטב

להניח לזקן (לצמח)

ולעגן

(מניה וביה)

בגלוח המהפך?

348

ואגב מה

יהיה

על הצפרנים

(ביחס

לאותו

גלוח מפנים?)

אנחנו זולתם

353

ומכל מקום

האם לדבר (או לטפל)

בזקן

משמע

לדבר (או לטפל)

בצפרנים?

354

מאיך — אולי

מוטב לכנות

את הזקן:

"להנתק

מן הצפרנים"?

355

ובכל

שתקצץ בזקן —

(האם

לא כן) —

תפצה הצפרן?

356

ואיזו צפרן?

זו הצומחת?

זו

הצומחת ההפך?

כ"א. ביצה

357

מבעד לחלבון

קירנוס

כל הנקרות

אינם

צמיגים די הצרך

349

הרי הגלוח

אינו תקרית

אלא עקרון

(התובע

לעצמו

סביבה/שכונה)

לא כן?

350

ואם

נחוס על הצפרן

האם

לא ירפו ידינו

ונחדל

לגזום את אילן המחשבה

351

אך שוב —

מה

טיב המשנאה הנוצרת

בין הצפרנים —

הצומחת

והצומחת ההפך?

352

האם

(כדי לענות)

יש לצלל

כמעין

"אמודאי של האני"?

363
לִנְר
בִּיצָה מִשְׁמַע דְּבַק

בְּצִלְחַת

הִיא
תְּבִיעָה לְמֶלֶח

364
לֹא תִשְׁפֹּךְ

אֶת
הַנֶּהָר לְבִיצָה

אֵלָא
תַּנְרִימוּ בְּמִקְבִּיל
(לְבִיצָה)

365
אֵתָה
מִצֵּיד בְּבִיצָה
וּמִקְפִּיד

לְהֵלֶךְ
לְיָמִין (אוּ לְשִׁמְאֵל)
הַנֶּהָר

366
אֵינְךָ פּוֹסֵעַ
לְיָמִין
(אוּ שִׁמְאֵל) הַבִּיצָה

אֵלָא
שׁוֹלֵק וְאוֹכֵל

367
הָאֵם
רַעֲיוֹן הַבִּיצָה
גְּדוֹל יוֹתֵר

מִרַעֲיוֹן הַנֶּהָר?

358
וְאֵלֹ הַנֶּהָרוֹת
קִירְנוּט
לְרִידִם

הַחֲלָבוֹן
דְּבַק בְּעַצְמוֹ

359
הַחֲלָבוֹן טוֹעֵן:

יֵישׁ לְטָאָטָא

אֶת
דְּאָגוֹת הַיּוֹמִיּוֹם!

360
בְּחֲלָבוֹן
צָפוֹן הַחֲלָמוֹן –

צָפוֹן,
גַּם אִם גְּלוּי

361
נֶהָר
אֵינוֹ מְכִיל

אֶת
הַבּוֹץ
שֶׁבְּקִרְקַעִית נֶהָר

362
הָאֵם
אֵין הַנֶּהָר
מִלְמַעְלָה – רֹאִי

וְאוֹלָם מִלְמַטָּה
שְׂמִיכָה?

אַחַשׁ וְזוּלָּתָא

368
וּבְמוֹכֵן זֶה

הָאֵין
הַצְלִילָה בְּבִיצָה

עֲמָקָה
מִן
הַצְלִילָה בְּנֶהָר?

369
מֵאֵידֶךְ –

הָאֵין הַצְלִילָה
(בְּבִיצָה)
מִמְצִיָּאָה (זֹאת)
אֵנוּ רֹאִים עֲתָה. לְעִינֵינוּ –
אֶת הַנֶּהָר?

370
הַנֶּהָר
(שְׂאִינוּ עֲמָק)

יִמְצָא אֵיפָא
בְּמַעֲמָק הַבִּיצָה –

לֹא כֵן?

371
בְּמוֹכֵן זֶה הָאֵין

הַנֶּהָר
(הָעֲמָק פְּחוֹת)

עֲמָק
מִן הַבִּיצָה

(הָעֲמָקָה יוֹתֵר)?

כ"ב. ביצה

372

קירנוס

פשהתרחקת מהנהר

מצאת

ביצה אחרת

ביצה

רחוקה מן הנהר

373

אך

אתה טוען

שמיניה וביה

הגדרתי את קרבתה

של

הביצה לנהר

374

אך

האם לא, גם

מניה וביה

פטלת

פליל כל מרחק?

375

והאם

לא יצרת בכך

(בבטול המרחק)

מרחק

מבהק יותר?

376

קירנוס,

כשאינך יודע מה תשיב

כשאינך יודע

מה תשאל.

אחרון שבתאי

תוכל

לשבת ולאכל

כ"ג. לחתוך חתול

377

קירנוס, קל

לחתוך חתול

אך

פחות קל

למצא

לכך יעוד

378

בחפן פרורים

תפטם

את הסיס

אך תגרה

את

רעבונו של הסיס

379

קירנוס, קל

לחשב

על עפרון

קשה

שלא לחשב עליו

380

קל

לחשב שטפסת

(על גב הסיס

שאנינו)

אך לעולם לא

תחזר

לנקדת המוצא

381

דרךך בחזרה

(אל

נקדת המוצא)

תחשב

בהארכת הדרך

כפתול נוסף

(של הדרך)

382

אתה חושב

על ארחת האתמול

אך

דרך עסוקה

בדיסת (או במרק)

ההיום

383

אתה חושב

על הלחמניה

ומתעלם

מרגל התרנגול

התקועה בין לסתותיך

384

כשתסיים לחשב

(על הלחמניה)

תוכל (להתחיל)

לנעץ שנים

בבצקה הנך

כ"ד. הטעונים ההפוכים

392 קירנוס,
החריונים שבשערותיך
עדין
אין בהם כדי
להאציל
הילה של נדיבות
393 תן לרעך
חריץ גבינה
ודרש
לא פחות
מעבוייה של
אשתו
394 קירנוס נמת
(לשכנך)
נחל חמאה
תקע
עיניך בשרוול!
395 יבלות הרגלים
נעימות
יותר למחשבה
מן
השומה שבלחי

385 טבח
של מידס
יבשל דיסה
נאפלו
בתוך הפמוט
386 גם טבח
של מידס
אם
תתן לו פמוט
יקדיח
את התבשיל
387 האדם
ידלג
על לשונו
ונידביר
את הסוס
388 גם
מהיר הלשון
לא
יגמא מהר מן הסוס
את הדרך
אל
חבילת הקציר

389 כשמעילך
שקוע בבוע
נהג בו
כדרך
שנוהגים בבוע
390 גם
כשמעילך בבוע
עדין
הוא מעילך
הנבדל
מן הבוע
391 כשצפור, קירנוס
תזהם
את ראשך
תתנחם
ביפי נוצותיה

400	כשאתה	396	הפנים המוחשטים
	נאחו בשדים		הם
	אל		עדין פנים
	תמן ועתר		הרגל
	לבדק הממגורה		לעולם
401	בחוט, קירנוס		לא תפצח בשיר
	העקר	397	בקמח
	הוא הקצה		תמצא
402	החוט, קירנוס		גלוסקא חמה
	דוחק		אבל בגלוסקא
	את מה שאינו חוט		אין דלת
	אל		אל גרגיר קמח
	מחוץ לחוט	398	קמח
403	אופנים קירנוס		ישפך (מתנור)
	אינם		גלוסקא
	הכלי הנכון		מי יחלץ
	כשמבקשים		מבין לסתותיה?
	לחפש זקב	399	טחנת רוח
404	ואולי		שנה
	דוקא אופנים		לך יותר
	מנעימים		מאשה
	את המשנאה שאבריה		ששדיה מגדלים
	להתקרב לזקב		
	ולהתרחק מזקב?		